

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordérkou. Odjakživa jsem si rázně zřídily se s tím, že se k nim budu na stará kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mne měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi úvodu speciálně pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat pro sobě, jakákoliv texty zveřejněné celá. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přemýšlím, jak jsem se k takové akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to vše chodilo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatení mysli vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorovi ústředního rekordu, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo předešlého lety v Klatovech, kam jsem jednoho dne přišla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v sestavě. Se mnou ujali spolupráci load organizátora na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval ve sestavě ze dvou letadel s námečkem přileteli (a kde byl jediný z ústředních) a kde mne přesvědčil na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se dvěma body a mělem mi vypadly oči nadšením).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávu, která mně přišla do Facebookové schránky 6. června 2014 (tedy měsíc před událostí), a to přemého od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zrušená listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Nakolik minut jsem fascinovaná. Až tu zprávu po chvíli dokola, než jsem uvědomila, že bdím. Teprve za několik minut jsem na klávesnici vyřadila strážnou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o nákladech akce, ale netušila jsem, jestli se k tomu letenky, jestli potřebuji vzhled, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropzónu. Tyto organizační záležitosti pro mne představují značný stres, nicméně pozvání na Světová 1/2 rekord nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a největší sestava je megasen.

O co v rekordu šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je celkem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšný - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je naplánován na 120-way se 2 body. Organizátoři tedy uložili poměrně směšný cíl - pokoušet se stávající rekord, a to téměř lidem, složitě vzhledně zřetelně a ustanovit tím současně celkovou i ústřední světovou rekord. 2 světové rekordy v jednom sešlábem přeměšných dnů - jsem vyřadila všechny potřebné formalities a dokonce se mi podařilo zajistit si spolupráci z Angeles do Perris Valley. Přijížděka auta na městě totička pro mne nepřipadala v úvahu jednak z finančních důvodů, dále z ústředních praktických důvodů - představuje, jak já bych svátek - a ne moc dobrá ústřední, jezdím v LA po x-proudě silnicích je skutečně absurdní. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mne cesta na město téměř neobvyklá. Paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vzhledně z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Naše letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na přestup na let do Los Angeles jen 70 minut, což mne vyburcovalo k tomu, že jsem se rozhodla, že když jsem drže předběžně všechny, kdo si to nechali líbit, dokonce i ty, kteří si to líbit nechtěli nechat a svůj let se stihla bez přehánění - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavázeli naši gate a poté, co jsem se zpocené vyřadila - zhroutil se do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme mě 20 minut později se musíme najít a vyložit jejich zavazadla. Jak mělo stačit, abych byla mezi nimi! Tímto okamžikem jsem považovala všechny za snadné - překážky za překonané a uvědomila jsem tomu, že novému světovému rekordu již nestihnu.

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteřní jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila už ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, už to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účelem páteřní sestavy před ranním nástupem. Zapamatovala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojuji a kteří jsou pravá a levá strana, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu při skoku a samozřejmě letoun, do kterého patřím při rozchodu a otevření. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro účastníky. Přestože se někdy vrací se později (slot, lidi okolo, pozice v letounu, výšky rozchodu jsem později hodná řada, že jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvlášť v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozorňoval na specifika seskoků z výšek a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných dýchátek skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme při ranním nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu před nasazením páteřní hadičkou, která nám bude vykukovat z pod páteřní se připojíme na letounu. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vteřiny před skokem i floatem, kteří vylétají z letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se připravila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celodenní bezpečnostní školení, postupně se nám představily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány následujících seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve všech menších skupinách - jedna skupina byl každý den 1/2 základ, a druhá dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účelem se ve všech případech páteřní sestavy na 4-way základ v co nejvyšší formaci (tak, abychom simulovala naši sektor páteřní rekordních pokusů). 4-way základ pro nás vytvořili špičkoví světoví organizátoři velkých sestav.

Přimi první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, já jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na novém dropzápně - zkratka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění k sestavě a samozřejmě trekingů - vyšla na mne pozice leadera a přiměřeně seskoku jsme měli, byť ve 30-way, za účelem trekingu jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šířkou tržnicových way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou průměrnou rychlost 193-196 km/hod. Každě, kdo někdy skákal velkou sestavou, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu se konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na průměrné rychlosti i po zapojení do sestavy a aby dovedli pomoci - zejména tak, aby se přiměřeně volně pohybovali, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k výraznému zpomalení formace. Mnoho šoků skoků by se divilo, že zejména nosily i holky, kdy vyskakovaly ze zadních míst letadel a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba držely asi přiměřeně - stihlo by se těch změn v c, ale nebyly žádné seskoků, proto nepřiměřeně zely k dalším změnám klíče. Na konci druhého dne jsme si je třeba skořily 2 skoků dohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

TĀ™etĀ- den rĀino nĀim organizĀitoĀ™i oznĀjmili, Ā¾e zaĀĀ-nĀjme skĀjkat trĀĀninkovĀĀ 120-way a budeme je skĀjkat po dny. Pro nĀkterĀĀ z holek (vĀĀetnĀ mne) to byla nejvĀtĀjĀ- formace, jakĀĀ se kdy ĀĀĀstnily, ale organizĀitoĀ™i nĀim nekladli na srdce, aĀ se nenechĀjme stresovat velkĀ½m ĀĀ-slem. PoprvĀĀ skĀjĀĀu z formace o 6 letadlech. Jsem pĀ™Ā-mo v vĀdĀĀ-m letadle a vyskakujĀ s Katyou jako poslednĀ-, potĀĀ pĀ™elĀĀtĀjvĀjme za holky ve druhĀĀm sektoru a napojujeme s formaci na nĀ. PĀ™i prvnĀ-m seskoku mi pĀ™ijde trochu tĀĀ¾ĀjĀ- se orientovat, i kdy¾ jsme to celĀĀ na zemi proĀjly sna ale pĀ™i dalĀjĀ-ch skocĀ-ch uĀ¾ jsem letĀla vĀ¾dy na jistotu.

Abych Ā™ekla pravdu, nepĀ™ijde mi nĀjak tĀĀ¾kĀĀ pĀ™iletĀt do toho sprĀjvnĀĀho sektoru a tam se zapojit na toho sprĀtĀ-m sprĀjvnĀ½m zpĀsobem, pokud se koncentrujete skuteĀnĀ jen na tento ĀĀol a vĀnujete dostatek Āasu vizualizaci svĀĀho letu pĀ™i brĀfingu, pĀ™i stoupĀjnĀ- v letadle atd. Na co jsem se necĀtila bĀ½t pĀ™ipravenĀj, bylo 120 otevĀ™enĀ padĀjĀ- ve vzduchu. Byly prostĀ vĀjude! Nedovolila jsem si udĀlat tĀĀmĀ, Ā™ Ā¾dnou zatĀjĀku a okolnĀ- prostor jsem kontrolovala neustĀjle. NĀkdy vĀj zabere dost koncentrace uĀ¾ jenom to, abyste se nefixovali napĀ™Ā-klad na padĀjĀ, kterĀ½ se nachĀjzĀ- blĀzko vĀjs nebo na kameramana, kterĀ½ by vĀj mohl udĀlat pĀknou fotku, proto¾e je h za nebo nad vĀjmi:-)

BĀhem tĀ™etĀ-ho a ĀtvrtĀĀho dne jsme tedy zĀ-skali pĀ™ehled o tom, jak to vypadĀj v tom kterĀĀm sektoru v kontextu tak sestavy, zlepĀjovali jsme prĀjci v trekovacĀ-ch tĀ½mech a postupnĀ jsme dostali povoleno brĀjt gripy. Na konci ĀtvrtĀĀho dne pĀ™i seskoku z pouhĀ½ch 5000 metrĀ tak bylo 5 sektorĀ ze 6 kompletnĀ-ch, a to jeĀitĀ pĀ™ed objevenĀ- stuhu (ta byla klĀĀ-em pro pĀ™echod do druhĀĀho bodu, i kdy¾ v danĀĀm seskoku jsme jeĀitĀ nemĀli povoleno do druhĀĀho bodu pĀ. Stuha vĀjak byla vypouĀjtĀna, proto¾e Kate takĀĀ potĀ™ebovala zĀ-skat praxi v klĀĀ-ovĀjnĀ-.

PĀ™istĀjvĀjnĀ- v pouĀjti byla obĀas pomĀrnĀ dobrodruĀnĀj - je to dĀjno tĀ-m, Ā¾e i v pouĀjti existujĀ- jistĀj atraktivnĀ a mĀĀete si bĀ½t jisti, Ā¾e pĀ™i tomto poĀtu lidĀ- ve vzduchu se ta stejnĀj mĀ-steĀka, kterĀj se vĀj zdajĀ- atraktivnĀj, atraktivnĀjĀjĀ- i nĀkomu dalĀjĀ-mu a dochĀjzĀ- tak k urĀitĀĀmu tlaku nad takovou "pĀ™istĀjvacĀ- plochou". Je tedy tĀ™e neustĀjle oĀi na stopkĀjch a mozek pĀ™epnut na "zapnuto". V ka¾dĀĀm pĀ™Ā-padĀ je tĀ™eba dodrĀ¾et smĀr pĀ™istĀ na dropzĀnĀ, i kdy¾ to pro vĀjs znamenĀj pĀ™istĀjnĀ- do pouĀjĀ po vĀtru mezi pichlavĀĀ keĀ™e. PĀj takovĀ½ch jĀ-prachem jsem si vyzkouĀjela takĀĀ a musĀ-m Ā™Ā-ci, Ā¾e po takovĀĀ jĀ-zdĀ na otevĀ™enĀĀ korbĀ, dĀ¾Ā-pu po praĀjnĀ okolĀ- dropzĀny, jsem zavrhlĀ ĀistĀĀ triĀĀko na dalĀjĀ- seskok a jen jsem se pĀ™estĀ™Ā-kala voĀavkou a deodorantem s oĀista prostĀ bude muset vydrĀ¾et do veĀera. Dan Brodsky- Chenfeld nĀjs ostatnĀ uĀ¾ druhĀ½ den skĀjĀjnĀ- pĀ™ekĀ girls", no pĀ™eklad nechĀj na laskavĀĀm ĀtenĀjĀ™i.

Den 5

Po 4 trĀĀninkovĀ½ch dnech uĀ¾ zaĀĀ-nala bĀ½t znĀjt Ānava, za den jsme sice dĀlaly jen 4 seskoky, ale ka¾dĀĀmu ses

předcházelo asi hodinová sušená - v použití, v plně vstroji, helmě, se zážitkovými pájsy a se vřím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z plastů, vřívina holek modřiny od zážitkověch pájsů, na které z a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušná vřív, které představují - velké riziko pro paraúletistu na otevřené padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu moct dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Nakolik zranění - náhly téměř bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (které se při rdně po akci ukázal jako zlomená kůstka) atd.

Přítel den se nesl ve znamení pokusu o rekord a náhle vřívky podivně kolísaly - vždy jeden seskok byl naprosto úspěšný a druhý seskok téměř katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že nemůžu nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenější a účastnice mě trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o prvním bodu - druhý bod už je jednoduchý. A když budeme připraveni, dostaneme vřív - vřívku - aby se stihl druhý bod. Což jsme tak přítel den dostaly jsme tak skákat z výšky 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přímě posledním seskoku tohoto dne bylo opřít 5 sektorů ze pochytených a dokonce přímě do druhého bodu! Está sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje naděje na zářímek, protože přímě náhly jsou poslední dva dny téměř chytit rekord posledního dne akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Está den ráno se ale budíme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne. Dan BC přímě do letadla (mezitím tak bylo několik pláněch poplachů, takže jsme byly několik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oblékli do "plně polní", abychom vřív zase sundaly kvůli oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita účastnic, neslyšela jsem od žádných z nich remcání, všechny byly vřív na brávně, všechny se soustředily jen na přímě seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme také všechny provázkovat (postupně po jednotlivých sektorech) poslední řadu přímě vřív - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdk za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvillemi zavřím oči a představuji si celý seskok. Ve výšce náletu otevřeme dveře, světlá zelená, soustředěně se na klidně a pomalě dýchám - a GO!

Během s Katy, vysoko mě a vlevo od sebe hledím Holly v modré kombině, a také Lenku v červené, která má mi referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu před a pod mnou, jak se kráslá a plynule formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přesně tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, v m, že mám dost času a stihnu se jevit nadechnout a vydechnout, než chytím Kelly. Zatím sleduji sestavy, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se mytím s Katy na sebe vždycky culíme přímými trekovými, rameno na rameni. Kelly mne chytí a náš sektor je tak úplně celý, jak sestava padá konstantně rychlostí, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou výšnost a stuha přímě nikde - žádná tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám v mě přímě vteřiny a chytíme druhý tvar. Nedám si to a i kdybych do středě, přímě po krajích a za mě si být jistě, že tento seskok je rekordní. Klásem k rozchodu je o Lynn přímě ze sestavy, Lynn otevřela, uvidím padáček a jakmile vidím její "vzdávající se" ruce, couvám ze sestavy a čekám, až se na mne otočí - máj trekovac - tím. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy celým, že mne Kelly chytí za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katy a Mexičanku - obě se na mne tleskají, pusou od ucha k uchu. Zvláštní - tenhle pohled asi nezapomenu. Přímě rozchodu našeho trekovac - ho tím vidím holky, jak letí každá svém směrem a tím se, až se s nimi po přímě - obejmu a až se podávám - me tohoto seskoku.

Přímě na malý kousek trávky k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře za mnou přímě Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi přímě, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Ten rozhodně, aby posoudili každá jednotlivě grip. Zhruba za hodinu se scházíme na debriefu v oběm hangáru a čekáme, co nám Kate přímě. Po celou dobu běhám - na oběm - obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedo bojáme se, aby rozhodně nepřímě s tím, že někdo držel špatně grip.

Kate pustí video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na video pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazovák (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí video dále, celý hangár ani nedýchá, napětí by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chycení druhým bodem. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - vítězství. Následující věch radost asi neuvěřitelně euforická, jakou jsem kdy zažila. Nechávám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z čeho se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celá to trvá několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

Poté Kate oznamuje, že se pokusíme o téměř bodová 1/2 seskok, což by byly další dva světové rekordy. Znamená přechod do téměř etá-ho bodu bude vypuštění stuhu - jakmile Kate stuhu pustí z ruky, bude to znamenat přechod do dalšího bodu. Ale po takovém emocionálním náložím je skutečně velmi těžké se zatím plně koncentrovat na přechod letadla jsem se několikrát přistihla, že myslím na minulý (rekordní) seskok a ne na ten téměř - a jen silou vůle nutila k vizualizaci přechodu bodová seskoku. Seskok dopadl dle svého očekávání - tedy v sestavě byly některé holky podpadly, jejich rychlost neodpovídala zadání. Vpodvečer dne jsme nasedly do letadel k poslednímu pokusu toho dne, ale došlo k jakési technické poruše Skyvana a seskoky pro tento den tudíž byly ukončeny.

Sešli jsme se tedy znovu v hangáru, kde Kate oznámila konec celkové akce - o den dříve, než bylo v plánu. Ač je neproskákaných seskoků nám byla téměř refundována s tím, že kdo má zájem, může se druhý den připojit muškát skupině s Danem BC a skákat organizovaně velké sestavy ve smíšené skupině (50-60way). Zprvu mě předsádně ukončení akce mrzelo, ale když jsem pak na večerní přírty viděla, jak to umělejší na rusky v oslavě tak jsem jí nelitovala, protože bylo téměř, že na druhý den bychom stejně nemohly skákat v plněm počtu.

Večerní oslava se nesla v duchu děkovaček, dekorování nově 100-way klubu (takže jsem si došla pro svou náživku:-) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezážil, nepochop:-) Rekordmanky z Japonska přinesly tradiční a kdo chtěl, toho do něj oblékly a ochotně se s ním vyfotily. Zkoušely na mě to jejich sáček, ale náležitě jsem utekla akorát vás, abych byla schopna druhého dne skákat.

Den 7 a 8

V sobotu ráno se asi 15 holek včetně mě přídalo k muškát formaci a skvěle jsme si zaskákaly pod vedením Dana Dougha Fortha. V neděli mě pak Katya naložila do auta, odvezla do outletu, kde jsem během 40 minut nakoupila věci pro moje blázkové a celým zbytek dne jsme strávily v luna parku, kde jsme vyzkoušely skoro všechny horské dráhy, které byly k máj - některé ty dráhy byly opravdu divoké! Večer jsem sedla do letadla natolik unavená, že jsem několikrát usnula během podávání - vešmě a jen s velkým přemáháním jsem se probouzela do té doby, než mi letuší tájic s já-dlem. Ve vteřině poté jsem usnula a probudila se až tři hodiny před příchodem v Londýně:-) Z Londýna poslala zprávu nám, aby mě vyzvedli v Praze na letiště. Jaké bylo moje překvapení, když po příchodu do Prahy haly kromě našich rodičů na mě čekal Lugi s Karlem! Nedojmula jsem se k slzám jenom díky tomu, že jsem byla v téměř-liší velkému újoku:-) Moc děkuji za to milé přívání - kluci!

Nebudu tady děkovat ostatním - účastníkům, organizátorům, kameramanům, pilotům, baličům atd. Všichni vám, a velké sestavy nejsou o jednotlivcích, a že jsou všelijaké právě proto, že všichni a všechno musí fungovat natu správnou chvíli. Ale chci děkovat tím ostatním, bez kterých bych se toto akce nikdy nemohla zúčastnit - Lojzek, náji, Aneta a Eva Vokurková. Taky moc díky za cenné rady Martina, Přítě, Eoáš-kovi a Happymu a nakonec Dana nápad s dortem! A pak vám, co držíte palce. Díky!

Videa ze seskoků mám mnoho, ale neexistuje žádný oficiální sestáhmih z události. Mám nejblíže jím videa tedy krátké sestáhmih od jedné z argentinských:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo v újude:-)